

Kız ve Papağan Baliğı

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Papağan Balığı

Aysel Banu YAVUZAL

Maya denizi her şeyden çok severdi. Parlak bir cumartesi sabahı yeşil güneş şapkasını ve üzerinde küçük balık deseni olan sarı tişörtünü giydi. Kırmızı sandaletleri kumda takırdatarak sahile koştu. Dalgalar ona merhaba diye fısıldadı, tuzlu hava burnunu gıdıkladı. Bugün özel bir gün olacaktı.

Maya sıđ suya girdi. Su serin ve berraktı, dev bir mavi küvet gibiydi. Ayak parmaklarının arasından hızla geçen minik gümüş balıklar gördü. Bir kayanın altında yan yan yürüyen bir yengeç gördü. Sonra, hemen ileride, parlak bir şey dikkatini çekti. Turkuaz ve pembe renklerde ışıldıyordu, sanki bir gökkuşağı denize düşmüştü.

Bu bir balıktı! Papağan gagası gibi gagası olan, komik, rengarenk bir balık. Minik çıtırtılarla mercanları kemiriyordu. Maya eğilip izledi. Balığın parlak turuncu gözleri ve kenarları sarı, yelpaze şeklinde bir kuyruğu vardı. Dost canlısı ve çok meşgul görünüyordu. Maya fısıldadı: “Merhaba küçük balık. Ne yapıyorsun?”

Balık kuyruğunu salladı ve yaklaştı. “Ben Pip,” dedi, “ve ben bir papağan balığıyım. Mercanları temizliyorum!” Maya gözlerini kırıştırdı. “Temizlik mi?” diye sordu. “Süpürgeyle mi?” Pip kahkahayı patlattı, baloncuklu bir kıkırtıyla. “Hayır, gagamla! Mercanların sağlıklı ve güçlü kalması için yosunları kemiriyorum. Mercanların büyümek için güneş ışığına ve alana ihtiyacı var.”

Maya bakmak için eğildi. Mercanlar pembe, mor ve turuncuydu, su altı bahçesi gibiydi. Pip gagasıyla bir yeşil yosun parçasını kazıdı. “Gördün mü?” dedi Pip. “Yosunlar çok fazla büyürse mercanları boğabilir. Ben onları yiyorum, böylece mercanlar nefes alabiliyor. Ben bir resif yardımcısıyım!” Maya gülümsedi. “Sen küçük bir bahçıvan gibisin!”

Pip gururla başını salladı. “Ama hepsi bu değil,” dedi. “Şunu izle!” Pip eski bir mercan parçasını kemirdi ve minik dişleriyle çıkırdattı. Sonra, puf! Küçük bir beyaz kum bulutu aşağı süzüldü. “Ben kum yapıyorum!” dedi Pip. “Bu sahildeki her kum tanesi benim gibi bir papağan balığı tarafından kemirilmiş olabilir.”

Maya'nın gözleri kocaman açıldı. “Sen sahili mi yapıyorsun?” diye nefesini tuttu. “Evet!” dedi Pip. “Bütün o yumuşak beyaz taneler mi? Papağan balıklarının dişleri mercanları ve taşları öğütür, ortaya kum çıkar. Sihir gibi, ama aslında sadece benim öğle yemeğim.” Maya parmaklarının arasındaki kuma baktı. Güneşte parlıyordu. “Yani sahil balıklar tarafından mı yapılmış?” diye sordu. “Kesinlikle!” dedi Pip.

Maya bir kayanın üzerine oturup düşündü. Küçücük bir balık koca resif için bu kadar çok şey yapıyordu. Papağan balıkları mercanları temizliyor ve sahil için kum yapıyorlardı. Diğer balıkların yiyecek ve yuva bulmasına yardım ediyorlardı. “Sen bir kahramansın!” dedi. Pip pembeye döndü. “Ben sadece bir balığım,” dedi. “Ama her papağan balığı yardım eder. Hep birlikte çalışırız.”

Tam o sırada suyun üzerinden bir gölge geçti. Maya yukarı baktı. Büyük bir plastik poşet dalgaların içinde dönerek resife doğru süzülüyordu. “Olamaz!” dedi Pip. “Bu mercanlara zarar verebilir. Güneş ışığını engelleyebilir.” Maya beklemedi. Suya girdi ve şapkasıyla poşeti topladı. “Yakaladım!” dedi. “Onu ait olduğu yere, çöpe atacağım.”

Pip Maya'nın ayaklarının etrafında yüzdü. “Teşekkürler!” dedi. “Sen de bir resif yardımcısısın!” Maya içten içe sıcacık ve mutlu hissetti. “Daha fazla yardım etmek istiyorum,” dedi. “Başka ne yapabilirim?” Pip ona suyu temiz tutmayı ve sahilde asla çöp bırakmamayı anlattı. Maya her kelimeyi dikkatle dinledi.

Maya Pip'e el sallayıp vedalaştı ve eve koştu. Arkadaşları Leo ve Zoe'yi bahçede oynarken buldu. Leo kırmızı şapkasını ters takmıştı ve turuncu tişörtü vardı. Zoe'nin örgüleri, Maya'yı karşılamaya koşarken boncuklarla tıkırdıyordu. “Çok heyecanlı görünüyorsun!” dedi Zoe. “Ne oldu?” Maya derin bir nefes aldı. “Bir papağan balığıyla tanıştım!” dedi.

Maya onlara her şeyi anlattı. Papağan balıklarının mercanların sağlıklı kalması için yosunları nasıl kemirdiğini anlattı. Mercanları nasıl yumuşak beyaz kuma dönüştürdüklerini anlattı. “Yani sahil balıklar tarafından mı yapılıyor?” diye sordu Leo, şaşkınlıkla. “Evet!” dedi Maya. “Ve okyanusu temiz tutmak için bizim yardımımıza ihtiyaçları var.” Zoe sordu: “Nasıl yardım edebiliriz?”

Maya defterini ıkardı ve bir resim izdi. Mercan resifini izdi, rengarenk ve hareketli. Pip'i, gagası ve yelpaze kuyruęuyla izdi. Sonra tm resifin etrafına byk bir kalp izdi. “p toplayabiliriz,” dedi. “Bařkalarına papaęan balıklarını anlatabiliriz. Sahili tm deniz hayvanları iin gvenli tutabiliriz.”

Leo sırttı. “Her seferinde sahile bir çöp torbası getireceğim!” dedi. Zoe başını salladı. “Sınıfımız için papağan balıkları hakkında bir poster yapacağım.” Maya gülümsedi. “Ben de nasıl yardım edebileceğimizi göstermek için resimler çizmeye devam edeceğim.” Hep birlikte ellerini birleştirdiler. “Sonsuza kadar resif yardımcıları!” diye bağıldılar.

Ertesi gün Maya, Leo ve Zoe büyük bir çöp torbasıyla sahile döndüler. Plastik bardakları ve ambalajları topladılar. Kumda sadece ayak izlerini bıraktılar. Maya dalgalara baktı. Pip'in orada olduğunu biliyordu; kemiriyor, çıtırdatıyor, kum yapıyor ve mercanları güçlü tutuyordu. “Teşekkürler Pip,” diye fısıldadı.

Maya en küçük canlıların bile büyük işler yapabileceğini öğrendi. Papağan balıkları mercan resiflerine şaşırtıcı şekillerde yardım eder. Her kum tanesi bir balığın minik dişlerinin hikâyesini anlatır. Maya ve arkadaşları okyanusu papağan balıkları, mercan resifleri ve orayı yuva edinen tüm canlılar için temiz ve güvenli tutmaya söz verdiler. Ve sözlerini tuttular.